

מסורת הש"ס

א) כללם פ"ח משנה
ד. ג) בכוזות ח"א.
ה) יעוצין פג. ושי"ן.
ו) ז"ל מופשט פשיטא
זכ"ג רש"י. ח) ז"ל וא"ו.
ט) כחכות ק"ח: [תוס']
כללם פ"ח ה"ה"א. י) ז"ל
האב. ח) זכ"ק יח:
ט) ז"ל שמת לה ולכרה.
י) ז"ל ס"ו.

הנהגות הב"ח

א) תוס' ד"ה ע"ל וכו'
דקתם ממנין דמומין
אלו חלו כשרין:

מוסף רש"י

פרדה שתבעה אין
מרביעין עליה לא סוס
ולא חמור. מספקא ליה
אי חוששין לזרע האב אי
לא. הלך אפילו הוא בת
חמורה נקבה אין מרביעין
עליה חמור שמא חוששין
לזרע האב ומנא מרביע
כללם, ורנן פליגי עליה
ואמר אין חוששין לזרע
האב ואם בת סוסיא היא
מרביעין עליה סוס ואם בת
חמורה היא מרביעין עליה
חמור (כתובות ק"א).

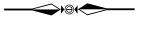
ואורא שמואל לטעמיה. דלית ליה חוששין צבמות לזרע האב:
הנולדים מן הסוס. נקבה: אע"פ שאביהן חמור מותרין. פרד זכר בן
סוס נקבה עם פרדה נקבה בת סוס נקבה ולא אמרינן אחי לז סוס
ומשתמש בצד חמור שלד סוס וחמור יש צבניהם להא לא חיישין
ממנה נפסך אי חוששין לזרע האב
שניהם שוין צבניהם יש לז סוס
וחמור ואי אין חוששין הכי כולן מין
סוס: אבא. פרדיס הנולדים מן
הסוס נקבה אסורים עם פרדיס
הנולדים מן החמור נקבה דשמא אין
חוששין לזרע האב והוי האי כוליה
סוס והאי כוליה חמור: וז דברי ר'
יהודה דאמר (שמאל) אין חוששין.
לפיכך אסורים: אבא חמור אומרים.
כולן מותרים צבניהם יש צ' לזדין.
ומדקי שמואל לחנייה בלשון חכמים
ש"מ סבירא ליה דהלכתא כחנייה:
מיפשט פשיטא ליה. ומשום הכי
אסר: או ספוקי מספקא ליה. ומשום
אסר: נפקא מיניה למישרי פרי עם
האב. פרד בן סוס נקבה להרביע על
סוס נקבה: פרי עם האב אסור.
משום דלמא חוששין: אלא לאו
דאבוא דהאי סוס ואבוא דהאי חמור.
והכי קאמר ר' יהודה דמרביעים סוס
גמור על פרד בן סוסיא ומאי שאביהן
חמור אביו של פרד קאמר: לא
לעולם. אימא לך ספוקי מספקא
ליה ומשום הכי הנולדים מן הסוס
ומן החמור מותרין זה בזה דכפרישית
לעיל ממנה נפסך: מהו דסימא אסי
לז סוס וכו'. מהו דמינא ליתסרו
הנולדים מן הסוס או מן החמור נמי
זה עם זה משום דלמא חיישין לזרע
האב ואמי לז סוס וכו': קמ"ל
דהא לא אמרי' שאין כלן לז סוס
מיוחד וזד חמור מיוחד הילכך אין
מזכירין כלן לזדיס דהא מכלכל זרעיה
ומינא צבאפי נפשיה הוא דמקרי הוא
מין צפני עכמו מעין סוס וחמור:
אלא מינה. פרד: והא אלא מינה
קסני. ואי לא ידעינן אי בת סוסיא
ואי בת חמורה מאי פרד מרביעין
עלה האמר ר' יהודה הנולדים מן
הסוסיא אסורין צבולין מן החמורה:
לא מין סוס. לא סוס גמור ולא פרד
בן סוסיא: אלא מינה. כלומר עד
שיודע לך מאיזה מין הוא: בר חמרא.
אמו היתה חמורה: לניף. לזול הוא
לשון עקת הסוס: גנובסיה. זנבו:
גידמת. מונז ומחזים: צריספק.
עגלה שהיה רוכב בה: דמיין להדי.
צאזים וצונז משום מנהיג בכלאים:
קסבר אין חוששין. והוי כללם בני
החמורה ובני הסוסיא דאי חוששין
כולן שוין שצכולן יש צ' לזדיס:
וקימין

אותו ואת בנו פרק חמישי חולין

ע"מ.

עין משפט
נר מצוה

ג א ב ג ד ה ו ז ח ט י
מלה כללם הל"ו ועי'
שם כ"כ סמך לאוין רפז
טו"ע ע"ד ק"י ר"ז ס"ט:

רבינו גרשום

משפט כלומר אב ובנו
ולא אם ובנה: הילכך
נוהג בין בוכרים כו
כלומר בין באב ובנו בין
באם ובנה: אמר שמואל
הלכה כחנייה. כלומר
כשם שהלכה כמותו לעיל
כך בהלכה זו הלכה
כחנייה כלומר דחושש
לזרע האב: ואורא שמואל
לזרעיה חמור דאין חוששין
לזרע האב. והגולרין מן
החמור כלומר מהחמורה
עם הגולרין מן הסוסיא
אסורין. למישרא פרי עם
האב כלומר ה) הולד
כלומר דאין חוששין לאב
אלא אי אמרת ספוקי
מספקא ליה כו' כלומר
א) אי בר חמור הוא
חוששין לזרע האב ואסור:
לא מין סוס ולא מין
חמור אלא מינה כלומר
פרי מרביעין עליה: עבי
קליה בר חמור כלומר בר
חמרתא: כי מעיילת לי
ברבייאת בריספקי כלומר
ורכלאים בחרישה אסור
אע"ג דכתיב לא תחרוש
בשור ובחמור לפינן שור
שור משבת מה להלן כל
בהמה בכלל דכתיב וכל
בהמתך כאן כל בהמת
כלאים בכלל חרישה.

ולחנניה כתיב אותו ובתיב בנו. וא"ת ולשתוק מאותו ומצנו
ולכמוצו בן וי"ל ללא מדכתיב את צנו ולא כתיב בן
קדריש אלא בן נמי משמע דכרוך אחריו: מהו דתימא אתי צד
סוס ומשתמש בו' קמ"ל. לא דמי לחלוו עבד וחלוו בן חורין (מגילה
דף ג:) דאסור בחלוו שפחה ומליה בת
חורין משום דלתי לז עבדות ומשמע
צד מירות דהכא כללם אמר רחמנא
דוקא תרי מיני וכל פרדות הבצין
מסוס וחמור מין אחד הוא:
עיי"ל די הנך דרביין להדי. משמע
דרבי אבא סבר כרבי יהודה
וכן אבי דלמר עבי קליה צד חמור
וכן רב פפא דלמר רברבן אודינה
וחוטרא גנובסיה צד חמורא כולו
סבירא להו כרבי יהודה וצפרק צ'
דייני גזרות (פסכות דף ק"א): אמרינן
הלכה כרבי יהודה צפרדות וסור לא
שה דלזוטו ואת צנו מתרגמינן מורמא
או י) שיתא (ויקרא כג) משמע דאין
נוהג צוכרים והיינו דלא כחנייה ומיהו
שמואל פסק כחנייה ועוד דקתם
מתניתין (ה) דסוף פרק אלו מומין
(בכורות מה): אלו כשרים צדאס ופסוליס
צבמה אמת ואת צנו מוקי לה התם
כחנייה ועוד דחנייה כרבי יונתן
וצפרק השואל (ב"מ דף ק) אמר
דאבי סבר לה כרבי יאשיה ורנא
סבר לה כרבי יונתן וק"ל כרנא לגבי
דאבי ומיהו אפילו קיימא לן כרבי
יהודה צפרדות דכפסיק צס"פ צתרא
דכמותו (דף ק"א): אין להמיר אמתו
ואת צנו צוכרים דהא מסקינן הכא
דרבי יהודה ספוקי מספקא ליה וא"ת
דמסקינן צשמעתין צסמוך דצין לרבי
אליעזר וצין לרנן ספוקי מספקא להו
אי חוששין לזרע האב אי לאו ואמאי
מספקא להו והא אמרינן לקמן צפרק
הזרוע (דף ק"ג). גבי מתנות לר'
אליעזר מצעי ליה אם שור אם שה
לחלק ורנן נפקא להו לחלק מאת
וצבחי הזבח ולר' אליעזר מאת וצבחי
הזבח אתא לכדכרצא דהדין עם הטבח
וא"כ מדצעי להו קרא לחלק מכלל
דאין חוששין לזרע האב דמשמע לעיל
וי"ל דודאי אי חוששין לזרע האב לא
צריך קרא לחלק אבא משום דמספקא
להו שמא אין חוששין קצעי קרא
לחלק משום דלמא אין חוששין ואתא
קרא לחלק ואי חוששין לרנן אתא
קרא דמאת וצבחי הזבח לכדכרצא דהדין
עם הטבח ולר' אליעזר אתא אם שה
לחייצ' צצמתנות כדכרשי רנן ומשום
דמספקא ליה לרבי אליעזר אי אתא
לחלק או לחייצ צצמתנות פטר ר'
אליעזר דהמוציא מחצרו עליו הראיה
וא"ת הא דקאמר רבי יונתן התם
דכרשי רנן אם שה לרבות את הכוי
דחייצ צצמתנות היכי דמי אי צצבי
קרא

הבא על התיישה דמשמתינ דבהכי פליגי והתם נמי צריש ההוא שמעתא אמרינן הכי א"כ סברי דחוששין לזרע האב ואתא קרא
לרבווי דחייצ בכל המתנות דאי אין חוששין א"כ לא צריך רבוי וא"כ לא צריך קרא לחלק ונראה לפרש דלרבי יוחנן וכו' דתם לא מיתוסק
אלא צתייש הבא על הצבייה וצין חוששין לזרע האב וצין אין חוששין אצטריך קרא לחייצ בכל המתנות וא"ת דמשמע התם ללא פטר
ר' אליעזר אלא ממתנות וכסוי אבא דאמר רנן חלבו אסור כחלב צבמה לא פליג מדלא קאמר נמי מותר ואמאי והא אפילו חוששין
לזרע האב הא אית ליה לר"א דשה ולא מקתם שה וא"כ תייש הבא על הצבייה לישתרי חלבו וכי תימא דקסבר ר' יוחנן דלרבי אליעזר נמי
אמרינן שה ואפילו מקתם שה א"כ אמאי פטר הכא צאזותו ואת צנו וי"ל דסבר ר' יוחנן דפליגי הכא צאזותו ואת צנו למלקות וצצבי הבא על
התיישה דלרנן אפילו למלקות אמרינן שה ואפילו מקתם שה ור"א פטר ממלקות דמספקא ליה אי אמרינן שה ואפילו מקתם שה אבא
מודה דאיכא אסורא אי נמי לעולם סבירא ליה דשה ואפילו מקתם שה לא אמרינן ושאני חלב דרבי קרא כדכרשינן צריש פרק צתרא דיומא
(דף ע"ד). כל חלב לרבות כוי וחצי שיעור ומיהו קשה צתייש הבא על הצבייה אמאי פטר ר' אליעזר מכסוי והא דלמא אין חוששין לזרע האב
והוי כולו צבי וצ"ל דרבי אליעזר פטר לא קאי אלא אמתנות וכן משמע לשון המשנה צמסכת צכורים (פ"ב מ"ח) דתנן ר' אליעזר
פטר שהמוציא מחצירו עליו הראיה וכן כח צבינו תם צפרדות כרבי יהודה ואזוטו ואת צנו נוהג צוכרים לאסורא ולא למלקות:
אילימא

א) נראה דקתם כאן וי"ל
מפשט פשיטא ליה כלומר
וכו'. ג) נראה דצ"ל כלומר
אי חוששין לזרע האב וכו'
חמור הוא ואסור.